

at en Del Grundejere, en stor Grundejerorganisation, fuldstændig har spændt sig fra og overhovedet ikke vil have noget med denne Sags Løsning at gøre. Denne Organisation har ved en saadan Optræden blot sat sig selv ud af Spillet — det faar blive dens Sag. Der holdtes her i København for nogle Dage siden et Møde, hvor dette Forslag var til Drøftelse, og der udtalte den konservative Borgmester Kaper, at Grundejernes Krav eller Princippet om den frie Dispositionsret over Ejendommene kan Borgerne ikke antage. Det er en Udtalelse, som jeg synes er meget betegnende for Situationen, som den er, og den vil sikkert finde Tilslutning over det ganske Land. Der er med faa Ord sagt, hvad Sagen i Virkeligheden drejer sig om: Princippet om den frie Dispositionsret over Ejendommene kan Borgerne ikke antage, saaledes som Situationen er. Der er fremsat flere lignende Udtalelser paa offentlige Møder, hvor denne Sag har været drøftet. Jeg erindrer saaledes, at Professor Munch-Petersen ved en saadan Lejlighed udtalte nogle Ord, som ogsaa fortjener at erindres ved denne Lejlighed, idet han sagde, at det mere og mere blev Domstolenes Opfattelse, at det etiske Grundlag for frivillige Overenskomster eller frivillige Kontrakter angaaende Husleje forhold mangler i Øjeblikket, saaledes som Situationen er.

Man kan vist godt sige, at der ikke længe i dette høje Ting har været fremsat et Lovforslag, som i den Grad fremtræder som Krav fra i øvrigt modsatte politiske Lejre eller politiske Partianskuelser her i Landet, og det maa jo gøre Lovforslaget stærkt. Jeg har ikke tænkt ved denne Lejlighed, i alt Fald foreløbigt, at ville fordybe mig meget stærkt i Lovforslaget, hvad jeg ikke mener, der er nogen særlig Grund til, efter hvad jeg har sagt om Lovforslagets Oprindelse. Det er jo paa Forhaand gennemtænkt og gennemdrøftet og har faaet en Tilslutning, som er ret enestaende. Det vilde sikkert ogsaa være vanskeligt at sige noget egentlig nyt udover den Mængde Oplysninger, historiske og statistiske, som findes i dette Hæfte paa 110 store Sider, der indeholder det foreliggende Forslag til Lov om Boliglovgivningen. Paa disse 110 Sider finder man en historisk Udvikling af Boligforholdene gennem den halve Snes Aar, hvor vi har haft Boliglovgivning her i Landet og for øvrigt ogsaa andre Steder. Man finder statistiske Oplysninger, man finder saavel Ejer- som Lejerorganisationers og Kommu-

nalbestyrelsens Synspunkter. Og naar man saa dertil erindrer den højtærede Indenrigsministers ret udførlige og orienterende Forelæggelsestale, maa jeg for mit eget Vedkommende sige, at der vistnok ikke kunde anføres noget, uden at det blev Gentagelser, uden at ærede Medlemmer vidste det i Forvejen. Jeg mener nemlig at være forpligtet til at gaa ud fra, at i en saa vigtig Sag som denne, der har delt Vandene, hver Gang den har været til Debat, har alle ærede Medlemmer læst disse 110 Sider igennem og der faaet alle de Oplysninger, der overhovedet paa Sagens nuværende Standpunkt kan gives, og Oplysningerne, baade de historiske og statistiske, er jo i dette Hæfte ført ned lige til de allersidste Dage. Derfor mener jeg foreløbigt at kunne fatte mig nogenlunde kort.

Lovforslaget gaar jo, som det vil være bekendt, ud paa, at der her i København institueres en Boligret og Forligskamre, som skal ordne de forskellige Forhold vedrørende en Sikring af Boligerne, og der bliver truffet Foranstaltninger for 3-aarige Perioder. Dette findes alt sammen udførligt omtalt og beskrevet i selve Lovforslaget. Lovforslaget foreslaas ogsaa at skulle gælde for Kommunerne uden for København, i Princippet i det væsentlige i samme Skikkelse, men ændret og tillempet efter Forholdene, og jeg mener, at Udvalget og den højtærede Indenrigsminister her har været meget heldige med denne Tillempning af Lovens Enkeltheder med Henblik paa Forholdene i Provinsen. Det staar for mig saaledes, at man efter dette Forslag ogsaa i Provinsen vil kunne faa den nødvendige Beskyttelse uden at have saa stort et Apparat, som det kan være nødvendigt at have her i København. Man bibeholder Princippet om Boligretterne, men i øvrigt kan det meste eller Dele af Forslaget, saaledes som det er udarbejdet for Københavns Vedkommende, og som man har anmodet om at faa ophøjet til Lov for København, ved kgl. Resolution bringes i Anvendelse for Provinsen. Der er den Betingelse knyttet til denne Boliglov, der i øvrigt bygger paa det samme Princip som den sidste Boliglov, at det kun er efter Kommunalbestyrelsernes Begæring, at der gennem en kgl. Resolution kan indføres Dele af Boliglovgivningen for København uden i Provinserne. Ligesom hidtil er det først og fremmest det kommunale Selvstyre, der skal anmode om at faa Loven eller de paagældende Dele af Loven bragt